

MIG ANY DE TREBALLS, COM UN HOMENATGE

A primers de febrer anunciàvem el propòsit de convertir en realitat "la més gran alegria del Mestre Ruera": el trasllat i restauració de l'orgue. Després de la primera embranzida varen sorgir dificultats. L'orgue estava bastant deteriorat i reclamava moltes hores de feina. Amb paciència, ara un registre, ara un altre, hem anat arribant al final.

Avui, si Déu vol, l'orgue sonarà sencer. Això vol dir que sentirem la veu de cinc-cents disset tubs que han estat tractats d'un a un per fer-los "cantar", han estat reparats, harmonitzats i finalment afinats. Això vol dir també que funcionen amb precisió centenars de connexions elèctriques i que han quedat amagades al darrera de l'elegant façana una infinitat de petites solucions que responies als més variats problemes tècnics. No s'ha tractat pas de canviar un moble de lloc, sinó de fer una obra d'artesanía amb molt d'enginy i amb la fal·lera de la feina ben feta.

Encara que el nostre orgue -impulsat pel Dr. Serrat- és un orgue modest, si l'escolteu amb atenció apreciarem que ha sofert un canvi molt notable; us semblarà diferent perquè en certa manera ho és.

En honor a la veritat cal dir que si el que ens va fer decidir va ser el Mestre Ruera, el que ha materialitzat la decisió ha estat en Joan Tintó. Ell ha trobat solucions per a tot i sobretot ha sabut triar i tractar les persones que podien fer cada treball. I és que com ell diu: "el Mestre Ruera bé s'ho mereix".

Cabalment avui que el Mestre Ruera celebra els vuitanta anys, la comunitat cristiana, agraïda per la seva exemplar dedicació, retorna a les seves mans, renovat, l'orgue de la seva vocació i dels seus afanys. Perquè durant molts anys el converteixi en instrument de cultura pel poble i en suport de la pregària comunitària. Aquest és el nostre homenatge. Per molts anys!

AVUI COL·LECTA PER L'ORGUE

Dediquem la col·lecta extraordinària d'agost a anivellar les despeses de la restauració de l'orgue. Recordem que si als donatius rebuts per a l'orgue hi afegim les col·lectes extraordinàries des del febrer, les entrades sobrepassen en poc les quatre-centes mil pessetes i els treballs de l'orgue no baixen de les sis-centes mil. (A més aquest semestre s'han fet una llarga sèrie de petites millores.)

Penseu què us costen les vacances, per exemple. I feu un esforç. No podem fer un homenatge i quedar-lo a deure.

HA QUEDAT VACANT UN LLOC DE SERVEI

La comunitat cristiana sempre ha de prestar ajuda als necessitats sense perdre's en paraules i sense que la mà dreta sàpiga què fa l'esquerra. El Sr. Jordi Castells va emprendre aquesta tasca en l'equip de Caritas de la nostra parròquia. En les reunions compartia amb l'equip la feina aspra d'encarrilar els casos de necessitat que contínuament s'han anat presentant. Ha fet aquest servei des de fa molts anys fins fa poc, que la malaltia li ho va privar.

La seva mort recent ha estat sentida per molts de nosaltres i objecte de pregària insistent. Al cel sigui. I que el confort no falti als seus.

Ja veieu, doncs, que la mort d'un amic ha deixat un lloc de servei vacant en la comunitat cristiana. Ara cal que algú reculli el llegat del seu esperit tenaç i discret perquè els nostres germans necessitats trobin sempre en nosaltres una resposta eficaç, concreta, silenciosa.

EN TEMPS DE VACANCES: NECESSITEM BRACOS

Fa un quan temps que molts es pensaven que l'obra de misericòrdia de vestir el necessitat era un anacronisme. I vet aquí que la crisi li ha tornat l'actualitat.

Per això demanem ajuda. Avui no demanem roba sino persones que ens vulguin ajudar a preparar un local i disposar-hi els mobles on la puguem guardar. I persones que vulguin dedicar alguna hora a preparar, a magatzemar i oferir els vestits.

Alguns podríeu dedicar alguna de les hores de les vacances a ajudar nos. Faríeu un bon servei. Preneu contacte amb la parròquia.

FET I FET, FINS AL SETEMBRE

Dilluns, amb tota diligència, una representació de la junta de la Cooperativa d'ensenyança Granollers va venir-me a trobar per comentar la nota de diumenge al full informatiu. En la conversa varen remarcar que el meu escrit només parla del que encara queda per fer i fa cas omís de tot el que s'ha treballat per tirar endavant la construcció dels nous locals.

Reconec que el meu escrit només ve a dir que han perdut el tren i no parla de com corrien per a agafar-lo. Completant, doncs, la informació he de fer constar que els membres de la Cooperativa, fent tota mena de tràmits, varen reunir la copiosa documentació que es necessita per a construir una nova escola. Però com que no varen aplegar el capital necessari, decidiren recórrer a l'Ajuntament.

I el conveni amb l'Ajuntament, de moment, no s'ha consolidat.

Tots vàrem lamentar que sembla ser que fins al setembre no s'aclarirà res. I pel que fa a la parròquia, és trist que es produeixi l'actual situació: ara s'estan ocupant els seus locals -que la junta reconeix que han fet un gran servei a l'escola- sense cap recolzament jurídic.

Que quedi clar que la parròquia no ha pretès crear una mala imatge de l'escola o infondre recels sobre la seva continuïtat en els pares dels possibles alumnes. Precisament per evitar qualsevol pertorbació de l'activitat docent venim urgint solucions des del començament del curs passat.

I també naturalment, per evitar que la comunitat es vegi afeixugada amb blocatges i càrregues que, de fet, no pot suportar.